

eventuelle Understøttelse kunde beregnes, men slutter sig derimod til den i Lovforslaget optagne § 28. Vel maa det indrømmes, at paa den Niende Landstinget havde medtaget de ovennævnte, var Princippet om Vigningsstyret gennemført for alle, der kunde falde ind under Loven, hvorimod der i et Brud paa dette ved at ordne Sagen som foreslaaet i § 28, men Udvalget tror dog, at Landstingets Affattelse af Bestemmelserne for de nævnte Personers Optagelse vilde medføre en Del Vanskeligheder, særlig for de større Byers Vedkommende. Det vilde saaledes være vanskeligt for Kommunalbestyrelserne gennemgaende at have Kundskab om, hvorvidt saadanne Personer arbejde for sig selv eller for andre, og deres Erhverv vilde tillige ofte være af en meget vekslende Karakter, saa at det vanskeligt kunde afgøres, om vedkommende er beskæftiget i en af de under Loven faldende Virksomheder. Den ret hyppige Flytning for saadanne Personers Vedkommende fra den ene By til den anden, vilde ogsaa medføre Vanskeligheder med at holde Listerne over dem i Orden, for saa vidt de ikke selv iagttage den fornødne Paapasselighed, hvilket vel vanskeligt kan forudsættes. Disse Vanskeligheder synes at undgaaes ved at gaa over til Bestemmelserne i § 28.

Paa Grund af, at det er et saa nyt Æmne, Lovgivningsmagten ved det foreliggende Forslag beskæftiger sig med, har der hos Udvalget været en almindelig Erkendelse af, at man muligt ikke i ethvert Tilfælde ramte det rette, med Hensyn til hvilke Erhvervsgræne der burde tages med ind under Forsikringen, og at der mulig var Tøje til at medtage flere end foreslaaet. Særlig maa det vel antages, at der, hvis Forslaget bliver til Lov, dog vil blive en Del Arbejdere i Byerne, om hvilke der kunde være Spørgsmaal om at drage med ind under Forsikringen, men om hvis Medoptagelse Udvalget dog ikke for Tiden har drøftet sig til at stille Forslag. Et mindre Forsøg er dog i saa Henseende gjort af et

Flertal ved et Endringsforslag til Lit. c under § 2, Nr. 2. Men idet man erkender Vanskelighederne ved at finde de rette Former for Optagelsen af endnu flere under Forsikringen og er bleven staaende ved det gennem den nævnte Endring foreslaaede, er hele Udvalget enigt i, at det maa være Fremtiden forbeholdt at fortsætte en videre Udvikling, paa det ved Lovforslaget givne Grundlag. Af dette Hensyn foreslaar Udvalget en Revisionsbestemmelse indsat i Forslaget.

Med Hensyn til Udgisternes Fordeling slutter Udvalget sig til Lovforslagets Bestemmelser herom, idet man finder det rigtigt at lade de Erhvervsgræne, der falde ind under Landbruget, udgøre en Afdeling for sig og at lade de til Understøttelser for Ulykkestilfælde under disse faldende Udgifter paaligne Hartkornet. Vel har man ikke overset, at Havebruget med sin ringe Del af Hartkorn i Forhold til det Tal af Arbejdere, det beskæftiger, maaste ogsaa nok vil faa en forholdsvis lille Del af Byrden at bære, men paa den anden Side maa det ogsaa erkendes, at Arbejdet ved Havebruget medfører saa ringe Fare, at det ene Forhold der kan veje op imod det andet. — Ligeledes betragter Udvalget det for rigtigt, at Fiskeri og Søfart danne en egen Afdeling, og man har ingen væsentlig Betænkning ved at følge den Vej, som Landstinget igennem sin Behandling af Lovforslaget er staaet ind paa: at lade Udgifterne til Understøttelserne dække ved Paaligning efter Tonnage. Med Hensyn til hvorvidt denne Paaligningsmaade vil blive tilstrækkelig retfærdig, stammer Udvalget ikke rettere, end at man naar videre ad denne end ad nogen anden Vej. For de uregistrerede, altsaa for de helt smaa Fartøyers Vedkommende synes der nok ved første Øjeblik at være noget uregelmæssigt i, at den allermindste Fiskerbaad bærer Byrde lig med det Fartøj, der naar op til en Størrelse af 4 Tons, men dels er det jo saa, at jo mindre et Fartøj er, desto større er forholdsvis Bemandingen, og dels kan det vel heller ikke benægtes,